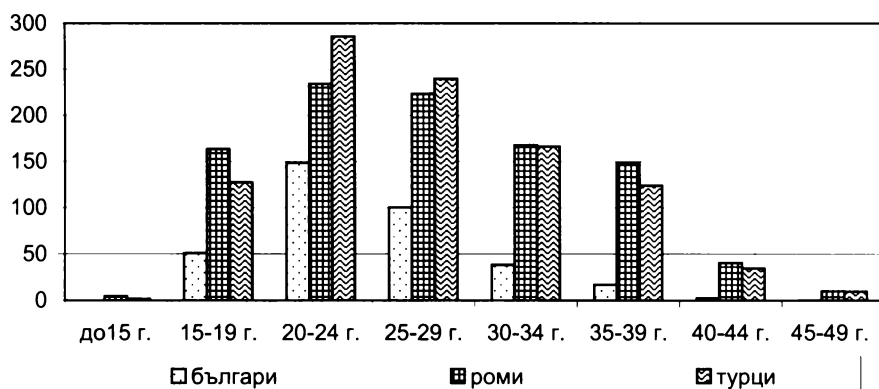

изчислява (в %) като отношение на броя на родените деца от майки в дадена възрастова група и средногодишния брой на жените в тази възрастова група. Друг коефициент, който също показва големи различия при отделните етнически общности, е коефициентът на повъзрасова плодовитост. Най-високи стойности той отбелязва при ромките (163,4 %), следвани от туркините (160,8 %) и три пъти по-ниски са при българките (56,1 %). Както се вижда от фиг. 9, най-високи стойности на ранната раждаемост са характерни за ромките, по които надминават значително не само българките, но и туркините. Равнището на раждаемост в отделните възрасти, подобно на общия коефициент на раждаемост, при ромското население се различава съществено от това при българското население, като той е три пъти по-висок във възрастовата група 15-19 години, два пъти по-висок във възрастовите групи от 20 до 29 г. Различията се увеличават още повече след 30-годишна възраст, което показва, че ромското население има много по-голяма плодовитост от това на българското, по-дълъг активен фертилен период, който продължава, докато е възможно жената да ражда деца, и имат запазени традиции за многодетност. Такива различия липсват между стойностите в градовете и селата, което се обяснява със запазената възрастова структура и общите ценности на ромското население в тях (табл. 8).

Фиг. 9. Повъзрасов коефициент на плодовитост (в %) за 1956 г.
Fig. 9. Age-specific (cohort) fertility rate (%) as of 1956

Ако приемем, че високата плодовитост се определя от раждането на трето и повече деца, то това явление е свързано с жените на 30 и повече години. През различните етапи в демографското развитие се наблюдават съществени изменения и в относителния дял на ражданията по възрастови групи и етническа принадлежност, продиктувани от действащите норми на битовата среда, които формират специфично отношение към ранните раждания, продължителността на фертилния период и броя на ражданията.